

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

NOTAT

Dato: 21. februar 2008
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 2003/4050-435
Sagsbeh.: JVD
Fil-navn: Lovforslag/Udkast/
Lovforslag

Udkast

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Gennemførelse af forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen), forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger samt rådsafgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1044 af 6. august 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 a, stk. 2, 2. pkt., ændres "Bulgarien, Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn" til: "Bulgarien, Cypern og Rumænien".

2. I § 2 a indsættes som stk. 4-7:

"Stk. 4. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) gælder her i landet.

Stk. 5. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til

indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger, gælder her i landet.

Stk. 6. Rådsafgørelsen om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger gælder her i landet.

Stk. 7. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere regler om optagelse af personfotografi og fingeraftryk af en udlænding, der søger om visum til Danmark.”

3. I § 47 indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3.* Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan efter aftale med udenrigsministeren fastsætte regler om, at private virksomheder på vegne af en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation kan varetage opgaver med modtagelse og registrering af ansøgninger om visum og opholds- og/eller arbejdstilladelse, herunder optage personfotografi og fingeraftryk, modtage gebyr for ansøgningen samt yde vejledning om regler vedrørende visum og opholds- og/eller opholdstilladelse. Der kan ikke gives og private samarbejdspartnere kompetence til at afgøre konkrete sager om ansøgning om visum og opholds- og/eller arbejdstilladelse.”

4. I overskriften til *kapitel 8 a* indsættes efter ”Schengenkonventionen”: ”, VIS-forordningen ”.

5. I § 58 d, 1. pkt., indsættes efter ”Schengenkonventionen, ”: ”VIS-forordningen, ”.

§ 2

Stk. 1. Lovens § 1, nr. 1 og 3, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 1, nr. 2, 4 og 5.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og baggrund

Danmark tiltrådte i 1997 Schengenkonventionen, der blandt andet indeholder bestemmelser om harmonisering af vilkårene for indrejse og udstedelse af visa til kortvarigt ophold. I forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden i 1999 blev Schengensamarbejdet integreret i Den Europæiske Union.

I 2001 indtrådte Danmark i det praktiske Schengensamarbejde, som indebærer, at personkontrollen er afskaffet ved grænserne mellem de deltagende lande. Til gengæld er kontrollen ved grænserne til tredjelande – de ydre grænser – styrket i overensstemmelse med EU's regler herom.

Schengenkonventionen og de øvrige EU-regler om Schengensamarbejdet indeholder bestemmelser om, at statsborgere fra tredjelande som udgangspunkt kan opholde og bevæge sig på Schengenlandenes område i op til 3 måneder, hvis de er i besiddelse af et gyldigt pas anerkendt af Schengenlandene og, hvis de er visumpligtige, er i besiddelse af enten et visum eller en opholdstilladelse udstedt af et af Schengenlandene.

Et Schengenvisum er et ensartet visum, der udstedes til kortvarige ophold på op til 3 måneders varighed, og som – medmindre der gælder særlige begrænsninger – gælder i hele Schengenområdet. Efter Schengenkonventionens bestemmelser må et sådant visum i princippet kun udstedes til udlændinge, der opfylder de generelle indrejsebetingelser i artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om Schengengrænsekodeksen. Det drejer sig f.eks. om krav om dokumentation for opholdets formål samt dokumentation for nødvendige midler til underhold og til hjemrejsen, samt at den pågældende ikke må udgøre en trussel for et af Schengenlandenes offentlige orden, nationale sikkerhed eller internationale forbindelser.

Som led i Schengensamarbejdet har Rådet vedtaget forordning (EF) nr. 539/2001 med senere ændringer om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (visumforordningen). Forordningen regulerer, hvilke landes statsborgere der skal have visum, og hvilke landes statsborgere der er fritaget herfor ved indrejse på medlemsstaternes område.

I de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer er der fastlagt visse grundlæggende regler for behandling af en visumansøgning.

På baggrund af en række konklusioner fra Det Europæiske Råd vedtog Rådet den 8. juni 2004 en beslutning om etableringen af visuminformationssystemet (VIS). I december 2004 fremsatte Kommissionen forslag til en forordning om visuminformationssystemet (VIS) og

udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen).

Det overordnede formål med VIS er at forbedre visumadministrationen og det konsulære samarbejde ved at lette udvekslingen af visumoplysninger mellem medlemsstaterne. Det er endvidere hensigten, at VIS blandt andet skal forebygge "visumshopping", lette grænsekontrollen, bistå ved identifikationen og tilbagesendelsen af ulovlige indvandrere, lette anvendelsen af Dublinforordningen om fastsættelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning samt bidrage til den indre sikkerhed i Schengenområdet.

I november 2005 fremsatte Kommissionen forslag til en rådsafgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger. Baggrunden for forslaget er, at det i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og anden alvorlig kriminalitet findes vigtigt, at de ansvarlige tjenester råder over så fuldstændige og ajourførte oplysninger som muligt på deres respektive områder. Oplysningerne i VIS kan være nødvendige med henblik på at forebygge og bekæmpe terrorisme og alvorlig kriminalitet, og de udpegede myndigheder bør derfor på de betingelser, der er fastsat i afgørelsen, kunne søge i dem.

Fremsættelsen af forslaget til rådsafgørelse skal ses i sammenhæng med, at rådsafgørelsen vedrører det mellemstatslige samarbejde på det politimæssige og strafferetlige område (Traktaten om Den Europæiske Union afsnit VI), mens forslaget til VIS-forordningen vedrører det fællesskabsretlige samarbejde om visum, asyl, indvandring m.v. (Traktaten om Det Europæiske Fællesskab afsnit IV).

I maj 2006 fremsatte Kommissionen forslag til en forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger.

Forslaget skal ses i sammenhæng med ovennævnte forslag til VIS-forordningen. Formålet er således at skabe et selvstændigt retligt instrument for medlemsstaternes indsamling af visumansøgers biometriske kendetegn og skabe en retlig ramme for registrering af ansigtsbillede og fingeraftryk og for organiseringen af medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer med henblik på gennemførelsen af VIS.

Der er i juni 2007 opnået enighed mellem Europa-Parlamentet og Rådet om udkastet til VIS-forordningen.

Forslaget til forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser er fortsat under forhandling mellem Europa-Parlamentet og Rådet. Udeståenderne vedrører blandt andet spørgsmålet om visumgebyrets størrelse i de tilfælde, hvor medlemsstaten har overladt de praktiske dele af visumsagsbehandlingen til et privat firma samt aldersgrænsen for, hvornår der kan optages fingeraftryk af børn. Det forventes, at der opnås enighed om forslaget medio 2008. På den baggrund – og under hensyntagen til, at forslaget er knyttet til VIS-

forordningen – indeholder dette lovforslag forslag om, at forordningen finder anvendelse her i landet. Der henvises til den foreslåede § 2 a, stk. 5, i udlændingeloven.

I juni 2007 er der opnået politisk enighed om udkastet til rådsafgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

Den endelige vedtagelse af rådsafgørelsen afventer hævelse af parlamentarisk forbehold fra dansk side. Det parlamentariske forbehold kan hæves, når Folketinget med vedtagelsen af lovforslaget giver sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, til, at justitsministeren på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union kan medvirke til vedtagelsen af den pågældende rådsafgørelse.

De omtalte forslag til retsakter er optaget som bilag til lovforslaget.

Det bemærkes, at Folketingets Europaudvalg løbende har været inddraget i de nævnte forslag til retsakter.

Forslaget til VIS-forordning blev således forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12. oktober 2005 forelagt Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg. Folketingets Europaudvalg er senest blevet forelagt forslaget til VIS-forordning til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12.-13. juni 2007.

Forslaget til forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser er senest blevet forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2007.

Forslaget til en rådsafgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol er senest blevet forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12.-13. juni 2007.

Lovforslaget har for det første til formål at gennemføre de nødvendige ændringer af udlændingeloven med henblik på, at Danmark kan gennemføre de bestemmelser, der følger af de to nævnte forordninger.

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget samtidig sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, til, at justitsministeren på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union kan medvirke til vedtagelsen af rådsafgørelsen om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

Mens Danmark deltager i vedtagelsen af rådsafgørelsen, vil Danmark som følge af forbeholdet på området for retlige og indre anliggender ikke deltage i Rådets vedtagelse af de to for-

ordningsforslag. Da forordningerne imidlertid udbygger Schengenreglerne, træffer Danmark inden 6 måneder efter, at Rådet har vedtaget forordningerne, afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningerne i dansk ret.

Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet taler for, at Danmark gennemfører de foreslåede forordninger i dansk ret.

Hvis lovforslaget vedtages, vil regeringen herefter meddele Rådet, at Danmark har gennemført forordningerne og rådsafgørelsen i sin nationale lovgivning.

2. Forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold

2.1. Formål

Det overordnede formål med VIS er at forbedre gennemførelsen af den fælles visumpolitik og det konsulære samarbejde ved at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne inden for Schengenområdet om ansøgninger og afgørelser vedrørende visum.

VIS skal således på den ene side lette visumansøgningsprocedurerne og på den anden side forebygge "visumshopping" ved, at visummyndighederne i forbindelse med modtagelsen af en visumansøgning kan kontrollere, om en medlemsstat tidligere har registreret en ansøgning fra den pågældende, og baggrunden for eventuelle tidligere afslag på visum, inddragelse af visum m.v.

Formålet med VIS er ligeledes at bekæmpe svig og at lette grænsekontrollen ved de ydre grænser samt kontrollen inden for medlemsstaternes område. Der skal ifølge VIS-forordningen indlæses oplysninger om visumansøgere, herunder deres fingeraftryk og personfotoграфи i VIS. Dette forbedrer mulighederne for at fastlægge en persons identitet og imødegå anvendelsen af falske dokumenter i de tilfælde, hvor en anden person end den, der har ansøgt om visum, forsøger at indrejse i Schengenområdet ved brug af det pågældende visum.

VIS har endvidere til formål at lette identifikationen af udlændinge, der er indrejst på visum, med henblik på udsendelse af sådanne udlændinge, der ikke længere har lovligt ophold. Ligeledes forenkles anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (Dublinforordningen). I den forbindelse forbedres muligheden for at identificere personer, der er indrejst i Danmark på et Schengenvisum, ligesom fastlæggelsen af, hvilket land der har udstedt Schengenvisummet, bliver mere enkel og sikker. VIS forbedrer således muligheden for udsendelse af personer, der er indrejst i Danmark med Schengenvisum udstedt af en anden medlemsstat, og som ikke længere har lovligt ophold, f.eks. fordi visummet er udløbet.

Formålet med VIS er endelig at bidrage til at forebygge trusler mod de enkelte medlemsstaters indre sikkerhed, herunder da det med anvendelsen af VIS bliver nemmere at identificere

personer, der tidligere er givet afslag på visum, f.eks. fordi de udgør en trussel mod en eller flere medlemsstaters offentlige orden eller indre sikkerhed.

2.2. Indholdet og opbygningen af VIS-forordningen

VIS-forordningen fastlægger formålet med, funktionerne i og ansvaret for visuminformationssystemet (VIS). Forordningen fastlægger endvidere betingelser og procedurer for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visumansøgninger og afgørelser, der træffes i forbindelse hermed.

I det følgende gennemgås VIS-forordningens opbygning og enkelte bestemmelser. Bestemmelser af rent teknisk karakter gennemgås ikke.

VIS-forordningen indeholder syv kapitler.

Kapitel I indeholder generelle bestemmelser om formålet med VIS, definitioner og generelle regler om adgang til VIS. Der henvises til afsnit 2.2.1.

Kapitel II beskriver forpligtelserne og procedurerne for visummyndighedernes registrering af oplysninger i VIS og myndighedernes adgang til at indhente og anvende oplysningerne i VIS. Det fastlægges, hvilke oplysninger visummyndighederne skal registrere i VIS ved modtagelsen af en ansøgning, og hvilke oplysninger der skal indlæses, når der er truffet afgørelse i visumsagen. Desuden fastsættes procedurerne for visummyndighedernes anvendelse af VIS til behandling af visumansøgninger, til konsultationer mellem de centrale myndigheder og i forbindelse med det konsulære samarbejde. Der henvises til afsnit 2.2.2.

Kapitel III regulerer andre myndigheders adgang til at indhente og anvende oplysningerne i VIS til specifikke formål, herunder kontrol af visa, identifikation med henblik på tilbagesendelse af ulovlige indvandrere, fastsættelse af ansvaret for behandlingen af asylansøgninger og selve behandlingen af asylansøgninger. Der henvises til afsnit 2.2.3.

I Kapitel IV fastlægges regler for lagring, ændring og sletning af oplysninger i VIS. Der henvises til afsnit 2.2.4.

Kapitel V fastlægger regler for driften af VIS og datasikkerhed samt regler om erstatningsansvar, registre og sanktioner. Der henvises til afsnit 2.2.5.

Kapitel VI indeholder regler om den registreredes rettigheder og om tilsyn med hensyn til databeskyttelse. Der henvises til afsnit 2.2.6.

Endelig indeholder kapitel VII regler om idriftsættelse af VIS, om ikrafttræden og om evaluering. Der henvises til afsnit 2.2.7.

2.2.1. Generelle bestemmelser (VIS-forordningens kapitel I)

VIS-forordningens formål er som nævnt at forbedre gennemførelsen af den fælles visumpolitik, det konsulære samarbejde og konsultationerne mellem de centrale konsulære myndigheder ved at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne om visumansøgninger og om afgørelser, jf. VIS-forordningens artikel 2.

VIS-forordningen fastlægger, hvilke myndigheder der skal have adgang til at indlæse, ændre og slette oplysninger i VIS, og hvilke myndigheder der alene skal have adgang til at søge i og indhente oplysninger fra VIS.

Adgang til at indlæse, ændre eller slette oplysninger i VIS gives kun til bemyndigede medarbejdere i visummyndighederne, jf. VIS-forordningens artikel 6, stk. 1.

Søgeadgang og adgang til at indhente oplysninger i VIS gives til bemyndigede medarbejdere i visummyndighederne og andre myndigheder, som er kompetente med hensyn til de formål, der er fastlagt i VIS-forordningens artikel 15-22. Søgeadgangen er begrænset til de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af myndighedens opgaver i overensstemmelse med disse formål, jf. VIS-forordningens artikel 6, stk. 2, og artikel 15-22.

Der er endvidere mulighed for, at nationale efterforskningsmyndigheder kan få adgang til oplysningerne i VIS, når der er rimelig grund til at antage, at søgning i VIS-oplysningerne vil bidrage væsentligt til forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger, jf. artikel 3. Den nærmere regulering af myndighedernes adgang vil blive reguleret i en rådsafgørelse om adgang til søgning i VIS for medlemsstaternes udpegede myndigheder og for Europol. Der henvises til afsnit 5 nedenfor.

2.2.2. Indlæsning og anvendelse af oplysninger i VIS (VIS-forordningens kapitel II)

Ved modtagelsen af en ansøgning om visum opretter visummyndigheden straks en ansøgningssag i VIS, jf. artikel 8, stk. 1.

Ved oprettelsen af ansøgningssagen kontrollerer visummyndigheden, om en af medlemsstaterne har registreret en tidligere ansøgning fra den pågældende ansøger i VIS og forbinder denne med den tidligere ansøgningssag om ansøgeren, jf. VIS-forordningens artikel 8, stk. 2 og 3. Hvis ansøgeren rejser i en gruppe eller sammen med sin ægtefælle eller sine børn, opretter visummyndigheden en ansøgningssag for hver ansøger og forbinder ansøgningssagerne for de personer, der rejser sammen, jf. VIS-forordningens artikel 8, stk. 4. I forordningens artikel 4, stk. 1, nr. 6, defineres gruppemedlemmer som ansøgere, der af juridiske årsager er nødt til at rejse ind i og forlade medlemsstaternes område samlet.

Ved indgivelsen af ansøgningen indlæses en række oplysninger i VIS i ansøgningssagen, jf. artikel 9. Der skal blandt andet indlæses oplysninger om ansøgerens navn, nationalitet, den visumtype, der ansøges om, rejsens formål samt eventuelt oplysninger om den person eller det firma/den organisation, der har udstedt en invitation eller er forpligtet til at dække ansø-

gerens leveomkostninger under opholdet. Der indlæses desuden et fotografi af ansøgeren og ansøgerens fingeraftryk.

VIS-forordningens artikel 10, stk. 1, fastlægger, hvilke oplysninger den kompetente visummyndighed skal indlæse i VIS, når der er truffet afgørelse om at udstede et visum. Det drejer sig blandt andet om oplysninger om, at visummet er udstedt, den myndighed, der har udstedt visummet, visummets gyldighedsperiode samt det område, visumindehaveren har ret til at rejse indenfor. Hvis en ansøgning trækkes tilbage, inden der er truffet afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes visum, skal denne oplysning indlæses i VIS, jf. artikel 10, stk. 2.

Ifølge VIS-forordningens artikel 11 er medlemsstaterne forpligtede til at indlæse en række oplysninger, når en visummyndighed, som repræsenterer en anden medlemsstat, må afbryde behandlingen af ansøgningen. Det drejer sig blandt andet om oplysninger om den myndighed, som afbrød behandlingen, samt om den medlemsstat, der er kompetent til at behandle ansøgningen.

Ifølge VIS-forordningens artikel 12 er medlemsstaterne forpligtede til at indlæse en række oplysninger, når der gives afslag på visum. Det drejer sig blandt andet om oplysninger om den myndighed, der har givet afslag, samt grunden eller grundene til, at der er givet afslag på visum.

Ifølge VIS-forordningens artikel 13 er medlemsstaterne forpligtede til at indlæse en række oplysninger, når et visum annulleres eller inddrages, eller når dets gyldighedsperiode forkortes. Det drejer sig blandt andet om oplysninger om den myndighed, der har annulleret eller inddraget visummet eller forkortet dets gyldighedsperiode, samt grunden eller grundene her-til.

Ifølge VIS-forordningens artikel 14 er medlemsstaterne forpligtede til at indlæse en række oplysninger, når et visum forlænges. Det drejer sig blandt andet om oplysninger om den myndighed, der har forlænget visummet, samt grunden eller grundene til, at visummet er forlænget.

Adgangen til oplysninger i VIS er forbeholdt bemyndigede medarbejdere i de myndigheder, der er kompetente med hensyn til de formål, der er fastlagt i artikel 15-22. Adgangen er begrænset til det omfang, oplysningerne er nødvendige for udførelsen af opgaverne i overensstemmelse med disse formål, jf. VIS-forordningens artikel 6, stk. 2.

VIS-forordningen afgrænser således udtømmende, i hvilke sammenhænge og med hvilke oplysninger forskellige myndigheder kan søge i VIS, samt hvilke oplysninger der herefter kan indhentes fra VIS.

VIS-forordningens artikel 15, stk. 1 og 2, foreskriver, at visummyndighederne med henblik på behandlingen af ansøgninger og afgørelser om visum kan søge i VIS. Hvis søgningen i VIS med de oplysninger, der er nævnt i artikel 15, stk. 2, viser, at der er registreret oplysninger om ansøgeren i VIS, gives visummyndigheden adgang til ansøgnings sagen og den eller de dertil knyttede ansøgnings sager, jf. artikel 15, stk. 3.

I visse tilfælde må visum kun udstedes efter høring af de centrale myndigheder i det Schengenland, der har behandlet visumansøgningen, eller efter høring af de øvrige Schengenlandes centrale myndigheder, jf. Schengenkonventionens artikel 17, stk. 2. VIS-forordningens artikel 16, stk. 1, foreskriver, at VIS kan anvendes i forbindelse med sådanne Schengenkonsultationer og svar herpå, jf. artikel 16, stk. 2.

VIS-forordningens artikel 16, stk. 3, foreskriver, at VIS også kan anvendes til fremsendelse af oplysninger om udstedelse af visa med begrænset territorial gyldighed og andre meddelelser i forbindelse med det konsulære samarbejde samt til fremsendelse af anmodninger til den kompetente visummyndighed om at fremsende kopier af rejsedokumenter og andre dokumenter til støtte for ansøgningen samt til elektronisk fremsendelse af de nævnte dokumenter.

Efter VIS-forordningens artikel 17 kan visummyndighederne søge i VIS med en række angivne kriterier med henblik på rapportering og statistikker.

2.2.3. Andre myndigheders adgang til oplysninger (VIS-forordningens kapitel III)

Ud over de myndigheder, der er kompetente til at træffe afgørelse i visumsager, har en række andre myndigheder adgang til at søge og indhente oplysninger i VIS.

Efter VIS-forordningens artikel 18, stk. 1, og artikel 19, stk. 1, kan de myndigheder, der har kompetence til at foretage kontrol ved de ydre grænser i Schengenområdet og inden for medlemsstaternes område, udelukkende med henblik på at verificere en persons identitet, visummets ægthed, eller hvorvidt betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område er opfyldt, søge i VIS med visummærkatens nummer kombineret med visumindehaverens fingeraftryk. Hvis den pågældendes fingeraftryk ikke kan anvendes, kan der søges alene med visummærkatens nummer.

Hvis søgningen med disse oplysninger viser, at der er registreret oplysninger om visumindehaveren i VIS, gives myndigheden adgang til at konsultere nærmere opregnede oplysninger i ansøgningssagen samt dermed forbundne ansøgningssager for ægtefælle, børn eller gruppedlemmer, jf. VIS-forordningens artikel 18, stk. 4, og artikel 19, stk. 2.

Efter VIS-forordningens artikel 20, stk. 1, har de kompetente udlændingemyndigheder – udelukkende med henblik på identifikation af ulovlige indvandrere – adgang til at søge i VIS med personens fingeraftryk. Hvis den pågældendes fingeraftryk ikke kan anvendes, kan der søges med en række angivne oplysninger. Hvis søgningen viser, at der er registreret oplysninger om ansøgeren i VIS, gives myndigheden adgang til at konsultere nærmere opregnede oplysninger i ansøgningssagen samt dermed forbundne ansøgningssager, jf. VIS-forordningens artikel 20, stk. 2.

Efter VIS-forordningens artikel 21, stk. 1, har de kompetente asylmyndigheder udelukkende med henblik på at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning i henhold til forordning (EF) nr. 343/2003 (Dublinforordningen) adgang til at søge i

VIS med asylansøgerens fingeraftryk. Hvis den pågældendes fingeraftryk ikke kan anvendes, eller søgning med fingeraftryk ikke er mulig, kan søgningen foretages med en række angivne oplysninger. Hvis søgningen viser, at et visum, der er udstedt med en udløbsdato, som ligger højst seks måneder før datoen for asylansøgningen, og/eller et visum, der er forlænget til en udløbsdato, som ligger højst seks måneder før datoen for asylansøgningen, er registreret i VIS, gives den kompetente asylmyndighed – udelukkende med henblik på at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning i henhold til Dublinforordningen – adgang til at konsultere en række nærmere opregnede oplysninger i ansøgnings sagen, jf. VIS-forordningens artikel 21, stk. 2.

Efter forordningens artikel 22, stk. 1, har de kompetente asylmyndigheder i overensstemmelse med artikel 21 i Dublinforordningen og udelukkende med henblik på at behandle en asylansøgning adgang til at søge i VIS med asylansøgerens fingeraftryk. Hvis den pågældendes fingeraftryk ikke kan anvendes, eller søgning med fingeraftryk ikke er mulig, kan søgningen foretages med en række angivne oplysninger. Hvis søgningen viser, at et udstedt visum er registreret i VIS, gives den kompetente asylmyndighed, udelukkende med henblik på at behandle en asylansøgning, adgang til at konsultere en række nærmere opregnede oplysninger i ansøgnings sagen, jf. VIS-forordningens artikel 22, stk. 2.

2.2.4. Lagring og ændring af oplysninger (VIS-forordningens kapitel IV)

Efter VIS-forordningens artikel 23, stk. 1, lagres hver ansøgnings sag i VIS i højst fem år, jf. dog artikel 34 om føring af registre. Ved udløbet af femårsperioden sletter VIS automatisk ansøgningen og forbindelser hertil.

Efter forordningens artikel 24, stk. 1, er det kun den ansvarlige medlemsstat, jf. artikel 4, nr. 8, som har indlæst oplysninger i VIS, der har ret til at ændre disse oplysninger ved at berigtige eller slette dem.

Hvis en medlemsstat har oplysninger, der tyder på, at oplysninger, som er behandlet af VIS, er ukorrekte, eller at oplysninger er behandlet i VIS i strid med forordningen, underretter medlemsstaten straks den ansvarlige medlemsstat, jf. VIS-forordningens artikel 24, stk. 2.

VIS-forordningens artikel 24, stk. 3, bestemmer, at den ansvarlige medlemsstat kontrollerer de pågældende oplysninger – som medlemsstaten har indlæst i VIS – og berigtiger eller sletter dem om nødvendigt straks.

Visumansøgninger slettes fra VIS, hvis den pågældende opnår statsborgerskab i en medlemsstat inden udløbet af femårsperioden, så snart den ansvarlige medlemsstat, som har indlæst de pågældende oplysninger i VIS, får kendskab til, at ansøgeren har opnået statsborgerskab, jf. VIS-forordningens artikel 25, stk. 1.

Efter VIS-forordningens artikel 25, stk. 2, underretter hver medlemsstat straks den ansvarlige medlemsstat, hvis en ansøger har opnået statsborgerskab i medlemsstaten. Meddelelsen kan sendes via VIS.

2.2.5. Drift og ansvarsområder (VIS-forordningens kapitel V)

VIS er opbygget med et centralt system, der via en kommunikationsinfrastruktur til nationale grænseflader i medlemsstaterne forbindes med de nationale visumsystemer, jf. herved VIS-forordningens artikel 27 stk. 1, og artikel 28 stk. 1.

Efter VIS-forordningens artikel 26, stk. 1, overtager en forvaltningsmyndighed ("Forvaltningsmyndigheden"), der finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget, efter en overgangsperiode ansvaret for den operationelle forvaltning af det centrale VIS og de nationale grænseflader. Forvaltningsmyndigheden er endvidere ansvarlig for tilsyn, sikkerhed og koordinering af forbindelserne mellem medlemsstaterne og udbyderen i relation til kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale VIS og de nationale grænseflader, jf. forordningens artikel 26, stk. 2. Kommissionen er ansvarlig for alle andre opgaver i relation til kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale VIS og de nationale grænseflader, herunder budgetgennemførelsesopgaver, anskaffelse og fornyelse samt kontraktforhold, jf. forordningens artikel 26, stk. 3.

Hver medlemsstat udpeger en national myndighed, som sørger for, at de myndigheder, der efter forordningen skal have adgang til VIS, får adgang hertil og forbinder disse med den nationale grænseflade, jf. VIS-forordningens artikel 28, stk. 2.

Medlemsstaterne er ansvarlige for udviklingen og forvaltningen af deres nationale visumsystemer, jf. VIS-forordningens artikel 28, stk. 4.

Hver medlemsstat sikrer, at oplysninger indsamles og fremsendes til VIS på lovlige vis, herunder at de er korrekte og ajourførte ved fremsendelsen til VIS, jf. VIS-forordningens artikel 29, stk. 1.

Efter VIS-forordningens artikel 32, stk. 1, garanterer den ansvarlige medlemsstat oplysningernes sikkerhed før og under fremsendelse til den nationale grænseflade samt ved modtagelse af oplysninger fra VIS. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forhindre uautoriseret adgang til oplysninger ved at føre kontrol med registrering og indlæsning af oplysninger samt med adgangen til oplysninger og ved at føre kontrol med transporten af oplysninger til eller fra VIS, jf. VIS-forordningens artikel 32, stk. 2.

Enhver person eller medlemsstat, som har lidt skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er i strid med VIS-forordningen, har ret til erstatning fra den medlemsstat, som er ansvarlig for skaden, jf. VIS-forordningens artikel 33, stk. 1. Den pågældende medlemsstat fritages helt eller delvis for erstatningsansvar, hvis den kan bevise, at den ikke er skyld i den begivenhed, der medførte skaden.

En medlemsstat kan endvidere efter VIS-forordningens artikel 33, stk. 2, ifalde erstatningsansvar, hvis medlemsstatens manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til forordningen volder skade på VIS. Dette gælder dog ikke, hvis Forvaltningsmyndigheden eller en anden af de medlemsstater, der deltager i VIS, ikke har truffet rimelige foranstaltninger til at forhindre skaden i at ske eller til at begrænse dens omfang.

Et erstatningskrav efter artikel 33, stk. 1 eller 2, skal behandles efter den sagsøgte medlemsstats nationale ret, jf. VIS-forordningens artikel 33, stk. 3

Efter VIS-forordningens artikel 34, stk. 1, fører hver medlemsstat og Forvaltningsmyndigheden registre over alle behandlinger af oplysninger i VIS.

Registrene anvendes til i databeskyttelsesøjemed at føre kontrol med lovligheden af behandlingen af oplysninger i VIS samt til at garantere oplysningernes sikkerhed, jf. artikel 34, stk. 2. Registrene skal være beskyttede mod uautoriseret adgang, og de skal slettes efter en periode på et år efter udløbet af den femårige lagringsperiode, medmindre registrene er nødvendige for kontrolprocedurer, som allerede er indledt.

2.2.6. Rettigheder og tilsyn med hensyn til databeskyttelse (VIS-forordningens kapitel VI)

Det fremgår af VIS-forordningens præambel, at persondatadirektivet finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af VIS-forordningen. Forordningens regler indeholder således ikke en indskrænkning af persondatadirektivet, der er gennemført i dansk lovgivning ved lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven). Det fremgår endvidere, at visse punkter med hensyn til ansvaret for anvendelse af oplysninger, beskyttelsen af de registreredes rettigheder og tilsyn præciseres i VIS-forordningen.

VIS-forordningen indeholder på den baggrund i artikel 37 og artikel 38 bestemmelser om den registrerede persons rettigheder.

Ifølge VIS-forordningens artikel 37, stk. 1, har visumansøgere og de personer, der har udstedt en invitation eller er forpligtede til at dække ansøgerens omkostninger (visumreferencen), ret til at modtage oplysninger om, hvem der er registeransvarlig (dataansvarlig), formålene med behandlingen af oplysningerne i VIS, modtagerne af oplysningerne, dataopbevaringsperioden, at indsamlingen af oplysningerne er obligatorisk i forbindelse med behandlingen af ansøgningen og oplysninger om personens ret til indsigt i oplysningerne samt muligheden for berigtigelse og sletning af disse.

Af VIS-forordningens artikel 38, stk. 1, fremgår det – med henvisning til artikel 12, litra a), i Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandlingen af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (persondatadirektivet) – at enhver person har ret til få indsigt i de oplysninger om sig selv, der er registreret i VIS, og om, hvilken medlemsstat der har fremsendt oplysningerne til VIS.

Af artikel 12, litra a), i persondatadirektivet følger det, at medlemsstaterne er forpligtede til at sikre, at enhver registreret hos den registeransvarlige (dataansvarlige) frit og uhindret og med rimelige mellemrum og uden større ventetid eller større udgifter kan få oplysninger om, hvorvidt der behandles personoplysninger om den pågældende, hvilken type oplysninger der i givet fald er tale om, og indholdet af disse oplysninger. Endvidere har den registrerede ret

til at blive oplyst om formålet med behandlingen og om, hvem der modtager oplysningerne. Endelig har den registrerede ret til at få oplyst, hvorfra oplysningerne hidrører.

Ifølge VIS-forordningens artikel 38, stk. 2, kan enhver person anmode om, at ukorrekte oplysninger om den pågældende berigtiges, eller at oplysninger, der er registreret ulovligt, straks slettes af den ansvarlige medlemsstat, der har videregivet oplysninger til VIS, i overensstemmelse med medlemsstatens love, administrative bestemmelser og procedurer.

En medlemsstat er forpligtet til at underrette den ansvarlige medlemsstat, hvis en person fremsætter en anmodning som nævnt i artikel 38, stk. 2, til en anden medlemsstat end den, der har videregivet oplysninger om den pågældende, jf. VIS-forordningens artikel 38, stk. 3.

Den ansvarlige medlemsstat skal straks skriftligt bekræfte over for den pågældende, at den har taget skridt til at berigtige eller slette oplysningerne om vedkommende, jf. VIS-forordningens artikel 38, stk. 4.

Endvidere skal den ansvarlige medlemsstat straks give den registrerede person en begrundet skriftlig meddelelse, hvis medlemsstaten ikke anerkender, at de oplysninger, som er registreret i VIS, er ukorrekte eller ulovligt registreret, jf. VIS-forordningens artikel 38, stk. 5.

Endelig fremgår det af VIS-forordningens artikel 38, stk. 6, at den ansvarlige medlemsstat, der har videregivet oplysninger til VIS, orienterer den registrerede om, hvilke skridt den pågældende kan tage vedrørende klage eller sagsanlæg, herunder eventuelt med bistand, hvis vedkommende ikke kan acceptere den begrundelse og forklaring, der er givet efter forordningens artikel 38, stk. 5.

VIS-forordningens artikel 39 indeholder en bestemmelse om medlemsstaternes samarbejde med henblik på håndhævelse af den registreredes rettigheder efter artikel 38 og de nationale tilsynsmyndigheders samarbejde og rådgivning af den registrerede.

VIS-forordningens artikel 40 indeholder en regel om klageadgang for den registrerede person og tilsynsmyndighedernes rådgivning af den registrerede i den forbindelse. I Danmark vil Datatilsynet efter omstændighederne kunne yde rådgivning. Datatilsynet vil dog ikke kunne bistå parterne under et eventuelt sagsanlæg ved domstolene.

Som tilsynsmyndigheder i forhold til VIS findes både nationale tilsynsmyndigheder, jf. VIS-forordningens artikel 41, og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, jf. forordningens artikel 42.

Den eller de nationale tilsynsmyndigheder (i Danmark Datatilsynet) skal ifølge artikel 41 uafhængigt overvåge, at den pågældende medlemsstats behandling af personoplysninger er i overensstemmelse med VIS-forordningen, herunder at fremsendelsen af oplysningerne til og fra VIS foregår på lovlig vis. Herudover skal Datatilsynet mindst hvert fjerde år revidere behandlingen af personoplysninger i det nationale system.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, som er oprettet ved artikel 41, stk. 1, i forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, overvåger ifølge artikel 42, at Forvaltningsmyndighedens behandling af personoplysninger sker i overensstemmelse med VIS-forordningen. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sikrer endvidere, at der mindst hver fjerde år foretages en revision af Forvaltningsmyndighedens behandling af personoplysninger i overensstemmelse med relevante internationale revisionsstandarder.

Ifølge VIS-forordningens artikel 43 samarbejder de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse aktivt inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder og sikrer et samordnet tilsyn med VIS og de relevante nationale systemer. De bistår endvidere hinanden med at gennemføre revisioner og inspektioner.

2.2.7. Afsluttende bestemmelser (ikrafttræden og idriftsættelse) (VIS-forordningens kapitel VII)

Efter VIS-forordningens artikel 51, stk. 1, træder forordningen i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Efter artikel 48 fastsætter Kommissionen den dato, hvor VIS sættes i drift. Den endelige idriftsættelse kan ifølge Kommissionen påbegyndes medio 2009, hvis medlemsstaterne har udviklet deres systemer, så de er klar. Systemet planlægges sat i drift først på Schengenlandenes ambassader og konsulater i Nordafrika og Mellemøsten. Det betyder, at kun ansøgninger indgivet dér indlæses i VIS. Systemet udrulles derefter over en toårig periode til samtlige Schengenlandenes diplomatiske repræsentationer.

3. Etableringen af VIS i Danmark

Det nationale danske visumsystem udvikles i to faser. I første fase erstattes det nuværende system med et moderniseret system, som samtidig udgør grundstammen i det system, der senere i anden fase skal anvendes i forhold til det centrale VIS-system. Fase 1 planlægges gennemført i foråret 2008 på Udenrigsministeriets repræsentationer. Der planlægges i den forbindelse en webbaseret løsning, således at der kan indgives ansøgning om visum via internettet. Fase 2, der tilpasser det nationale system til det centrale VIS-system, planlægges afsluttet i 2. halvår af 2008, så Danmark kan deltage i testen af sit system og navnlig sin nationale grænseflade op imod det centrale C-VIS system i 1. halvår af 2009, hvorefter udrulningen som anført ovenfor under afsnit 2.2.7 bør kunne påbegyndes medio 2009. Schengenlandenes tilknytning til VIS planlægges gennemført over en periode på to år, der afsluttes i 2011, hvor Schengenlandene vil have taget VIS i brug samtidig i nærmere bestemte regioner verden over blandt andet for at modvirke "visumshopping".

Med VIS-forordningen indføres en forpligtelse for danske ambassader og konsulater til at optage fingeraftryk af alle førstegangsvisumansøgere over en nærmere defineret alder. Aldersgrænsen vil blive fastsat i forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser. Der henvises til afsnit 4 nedenfor. De centrale visummyndigheder i Danmark, Udlændingesservice

og Integrationsministeriet, vil ikke skulle optage fingeraftryk i forbindelse med visumsagsbehandlingen.

Endvidere skal politiet optage fingeraftryk og fotografi med henblik på indlæsning i VIS i forbindelse med udstedelse af visum på grænsen, herunder til visumpligtige sømænd i transit og ved nødviseringer.

Ambassader og konsulater, Udlændingesservice, Integrationsministeriet og politiet skal i forbindelse med visumsagsbehandlingen anvende VIS med henblik på at fastlægge ansøgers identitet, indhente oplysninger om tidligere ansøgninger og indlæse data i relation til den nye ansøgning.

I forbindelse med politiets opgaver vedrørende grænsekontrol kan politiet ved søgning i VIS kontrollere visumindehaverens identitet, visummets ægthed, og om betingelserne for indrejse på Schengen-området er opfyldt. Omfanget af forpligtelsen til at anvende VIS i forbindelse med grænsekontrol vil skulle fastlægges ved en ændring til Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om Schengengrænsekodeksen.

Politiet kan endvidere anvende VIS i forbindelse med almindelig kontrol af, hvorvidt en udlænding har lovligt ophold i Danmark og med henblik på at kontrollere dennes identitet, visummets ægthed, eller hvorvidt betingelserne for indrejse og ophold er opfyldt. Politiet kan herudover anvende VIS med henblik på fastlæggelse af identiteten på en person, der ikke eller ikke længere har lovligt ophold i Danmark.

Asylmyndighederne, det vil sige Rigspolitiet og Udlændingesservice, kan søge i VIS med henblik på at fastslå, om en asylansøger er indrejst på visum og i givet fald afklare, hvilket land, der skal behandle den pågældendes asylansøgning. Rigspolitiet og Udlændingesservice vil ligeledes kunne anvende VIS med henblik på behandling af de asylansøgninger, der skal behandles i Danmark.

Datatilsynet skal overvåge, at Danmarks behandling af oplysningerne i VIS foregår på lovlig vis og i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne. Datatilsynet skal i den forbindelse sikre, at der mindst hvert fjerde år foretages en revision af behandlingen af data i det nationale system i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder. Herudover skal Datatilsynet samarbejde aktivt med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse med henblik på at sikre et samordnet tilsyn med VIS og de nationale systemer.

4. Forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger

4.1. Formål

I forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse af VIS-forordningen er det hensigten, at Europa-Parlamentet og Rådet tillige skal vedtage forslaget til forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer

med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger.

De fælles konsulære instrukser er Schengenlandenes fælles bindende regler for visumsagsbehandling. Instrukserne og de dertil knyttede bilag indeholder blandt andet praktiske regler om udfyldning af den visummærkat, der indsættes i ansøgerens pas, regler om det konsulære samarbejde, der foregår lokalt mellem medlemslandene på destinationerne, og om visumgebyrets størrelse.

Forslaget til forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser skal ses i sammenhæng med forslaget til VIS-forordningen. Formålet med forslaget til forordningen er således at skabe et selvstændigt retligt instrument for medlemsstaternes indsamling af visumansøgers biometriske kendetegn og skabe en retlig ramme for registreringen af ansigtsbillede og fingeraftryk og for organiseringen af medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer med henblik på gennemførelsen af visuminformationssystemet.

4.2. Indhold

Udkastet til forordning indeholder bestemmelser om, at en medlemsstat kan vælge at lade sig repræsentere af en anden medlemsstat alene med henblik på dennes modtagelse af en visumansøgning og optagelse af biometriske kendetegn (såkaldt begrænset repræsentation), jf. forslagens artikel 1, (1), litra a. Sagen overgår herefter til det repræsenterede land, der selv træffer afgørelse i sagen. En sådan løsning mindsker behovet for anskaffelse af udstyr til biometrioptagelse hos den repræsenterede stat.

Forslaget indeholder endvidere bestemmelser om indsamling af visumansøgers foto (skannet eller optaget af personalet) og ti fingeraftryk, jf. forslagens artikel 1, (2), pkt. 1.2, litra a. Det understreges i den sammenhæng, at ansøger skal give personligt fremmøde ved indgivelsen af sin første ansøgning. De biometriske kendetegn kan dog i en efterfølgende periode på 48 måneder genanvendes og kopieres over til nye ansøgninger fra samme person.

Der fastsættes endvidere undtagelser til kravet om optagelse af fingeraftryk for børn under seks år og for personer, hvor det er fysisk umuligt at optage fingeraftryk, jf. forslagens artikel 1, (2), pkt. 1.2, litra b. Herudover undtages statsoverhoveder og indehavere af diplomatpas, der rejser med i statsoverhoveders delegation.

Herudover foreslås bestemmelser om organiseringen af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger og om samarbejdet med eksterne tjenesteydere (outsourcing). Medlemsstaterne skal således på enhver destination enten udstyre sit konsulat/ambassade med det nødvendige udstyr til indsamling og registrering af biometriske kendetegn eller lade sig repræsentere af en anden medlemsstat enten i form af en repræsentationsaftale med henblik på visumudstedelse eller alene med henblik på modtagelse af ansøgninger og optagelse af biometriske kendetegn som ovenfor omtalt. Endvidere kan medlemsstaterne etablere et samarbejde om "samhusning", fælles ansøgningscentre eller anvendelse af eksterne partnere.

Samhusning indbefatter, at medarbejdere fra en eller flere medlemsstaters repræsentationer behandler ansøgninger, der indgives til dem på en anden medlemsstats repræsentation, og deler udstyret til optagelse af biometriske kendetegn de pågældende medlemsstater imellem, jf. forslaget artikel 1, (3), pkt. 1A, litra a.

Fælles ansøgningscentre, jf. forslaget artikel 1, (3), pkt. 1A, litra b, samler medarbejdere fra to eller flere medlemsstaters repræsentationer i en bygning med henblik på at modtage visumansøgninger, der indgives til dem, og optage fingeraftryk. Ansøger henvises herefter til den kompetente medlemsstats repræsentant. Centrene etableres til formålet og er ikke nogen medlemsstats ambassade eller konsulat.

Anvendelse af eksterne partnere kan foregå i form af en callcenteraftale, jf. forslaget artikel 1, (3), pkt. 1.B.1, litra a, ifølge hvilken en visumansøger kan bestille tid via et privat firma med henblik på indgivelse af en visumansøgning på ambassaden/konsulatet samt få oplysninger om de generelle krav til indgivelse af en sådan ansøgning.

Der kan endvidere, hvis ingen af de andre nævnte samarbejdsformer findes anvendelige, indgås en aftale med et privat firma om, at dette giver generelle oplysninger om kravene til en visumansøgning, modtager ansøgninger og bilag og indsamler biometriske kendetegn fra visumansøger samt opkræver gebyr for behandling af visumansøgningen, jf. forslaget artikel 1, (3), pkt. 1.B.1, litra b. Firmaet sender herefter den samlede visumsag til ambassaden eller konsulatet med henblik på behandling af sagen der, og med henblik på indlæggelse af oplysningerne i VIS. Det understreges, at den eksterne samarbejdspartner af databeskyttelsesmæssige grunde ikke må gives adgang til at indlægge oplysninger i VIS.

Endvidere indeholder forslaget nærmere bestemmelser om de krav, der bør stilles til den eksterne samarbejdspartner, herunder i forhold til sikkerhedsforanstaltninger, solvens og pålidelighed. Herudover skal selve kontrakten, der indgås, indeholde bestemmelser om blandt andet databeskyttelse og omfanget af firmaets ansvar og pligt til at handle efter anvisning fra medlemsstaten/medlemsstaterne, jf. forslaget artikel 1, (3), pkt. 1.B.2.

Det bemærkes, at der i forslaget lægges op til, at medlemsstaternes samarbejde med rejsebureauer og rejsearrangører alene kan foregå i forhold til gentagne ansøgninger, det vil sige for ansøgere, hvis biometriske kendetegn er indlagt i VIS inden for de foregående 48 måneder. Rejsebureauer og rejsearrangører kan således ikke optage biometriske kendetegn på vegne af ambassaden/konsulatet, jf. forslaget artikel 1, (3), pkt. 1.D, litra b.

Endelig indeholder forslaget bestemmelser om, at medlemsstaterne skal beslutte at bibeholde muligheden for, at ansøger kan indgive sin ansøgning direkte på konsulatet eller i ambassaden.

Der er enkelte udeståender i forhandlingerne mellem Europa-Parlamentet og Rådet om denne forordning. Udeståenderne vedrører blandt andet spørgsmålet om gebyrets størrelse i de tilfælde, hvor medlemsstaten har indgået en aftale med et privat firma i forbindelse med modtagelsen af visumansøgninger, samt aldersgrænsen for, hvornår der kan optages fingeraftryk af børn. Endvidere forventes der enighed om et nyt forslag om anvendelsen af ho-

norære konsuler til modtagelse af visumansøgninger og optagelse af biometriske kendetegn. De udestående spørgsmål ventes løst medio 2008. De udestående spørgsmål har ikke betydning for nærværende lovforslag, da forordningen med lovforslaget vil være gældende i Danmark. Der henvises til den foreslåede § 2 a, stk. 5, i udlændingeloven.

5. Rådsafgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger

5.1. Baggrund og formål

Der er i tilknytning til VIS-forordningen opnået enighed i Rådet (retlige og indre anliggender) om, at myndigheder i medlemsstaterne, der har ansvaret for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre strafbare handlinger, skal have adgang til at søge i VIS. Der er således politisk enighed i Rådet om en rådsafgørelse, der fastlægger betingelserne for en sådan adgang. Om baggrunden herfor kan oplyses følgende:

Kommissionen fremsatte den 24. november 2005 et forslag til rådsafgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

Forslaget er fremsat under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 30, stk. 1, litra b, og artikel 34, stk. 2, litra c. Af bestemmelsen i artikel 30, stk. 1, litra b, fremgår, at fælles handling vedrørende politisamarbejde omfatter indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af relevante oplysninger, herunder oplysninger som de retshåndhævende myndigheder er i besiddelse af på baggrund af rapporter om mistænkelige finansielle transaktioner, navnlig via Europol, under overholdelse af relevante bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger. Efter artikel 34, stk. 2, litra c, kan Rådet med henblik på opfyldelse af Unionens målsætninger på initiativ af en medlemsstat eller Kommissionen med enstemmighed vedtage afgørelser, uden at de dog indebærer nogen indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

Det fremgår af de betragtninger, der ledsager forslaget til rådsafgørelse, at det i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og anden alvorlig kriminalitet er vigtigt, at de ansvarlige tjenester råder over så fuldstændige og ajourførte oplysninger som muligt på deres respektive områder. Det anføres i den forbindelse om oplysningerne i VIS, at de kan være nødvendige med henblik på at forebygge og bekæmpe terrorisme og alvorlig kriminalitet, og at de udpegede myndigheder derfor på de betingelser, der er fastsat i afgørelsen, bør kunne søge i dem.

Der henvises endvidere i bemærkningerne til forslaget til, at Det Europæiske Råd har erklæret, at Europol skal spille en nøglerolle i samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder vedrørende efterforskning af kriminalitet på tværs af grænserne til støtte for kriminalitetsforebyggelse, analyser og efterforskning på EU-plan, og at Europol derfor også bør have ad-

gang til VIS-data inden for rammerne af sine opgaver i overensstemmelse med konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol).

Hovedindholdet i rådsafgårelsen er, at de nationalt udpegede myndigheder skal have adgang til – på en række nærmere fastsatte betingelser – at søge i visuminformationssystemet med henblik på, at de pågældende oplysninger kan bidrage til forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger. Der er derimod ikke tale om, at de pågældende myndigheder skal kunne indlæse, ændre eller slette oplysninger i VIS.

Rådet (retlige og indre anliggender) nåede i juni 2007 til politisk enighed om forslaget.

5.2. Indhold

I det følgende gennemgås de væsentligste dele af rådsafgårelsen.

5.2.1. Adgang til søgning i visuminformationssystemet

Ifølge *artikel 3, stk. 1*, skal medlemsstaterne udpege de myndigheder, som har tilladelse efter rådsafgårelsen til søgning i VIS-data. Medlemsstaterne kan kun udpege myndigheder, der har ansvaret for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, jf. *artikel 2, stk. 1, litra e*.

Ved "terrorhandlinger" forstås handlinger, som er strafbare i henhold til national lovgivning, der svarer til eller er ligestillet med lovovertrædelserne i artikel 1-4 i Rådets rammeafgårelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme, jf. *artikel 2, stk. 1, litra c*.

"Alvorlige strafbare handlinger" defineres i *artikel 2, stk. 1, litra d*, som de former for kriminalitet, som svarer til eller er ligestillet med dem, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i den nævnte rammeafgårelse.

Hver enkelt medlemsstat skal føre en liste over de myndigheder, som er udpeget efter *artikel 3, stk. 1*, og i en erklæring underrette Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet herom, jf. *artikel 3, stk. 2*. Erklæringen kan når som helst ændres.

Hver enkelt medlemsstat skal endvidere efter *artikel 3, stk. 3*, udpege de(t) centrale adgangspunkt(er), hvorigennem adgangen til VIS finder sted. Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet skal underrettes i en erklæring – der når som helst kan ændres – om de centrale adgangspunkter.

Adgangen til VIS foregår efter *artikel 4, stk. 1*, ved, at de i *artikel 3, stk. 1*, nævnte enheder sender en begrundet skriftlig eller elektronisk anmodning til det eller de centrale adgangspunkter. Ved modtagelsen af en anmodning om adgang kontrollerer det centrale adgangspunkt, om adgangsbetingelserne er opfyldt.

I særlige tilfælde af hastende karakter kan det centrale adgangspunkt efter *artikel 4, stk. 2*, modtage skriftlige, elektroniske eller mundtlige anmodninger. I så tilfælde behandler det centrale adgangspunkt anmodningen straks og kontrollerer først efterfølgende, om alle betingelserne er opfyldt, herunder også om der forelå et særligt tilfælde af hastende karakter. Den efterfølgende kontrol skal finde sted uden unødvendige forsinkelser efter behandlingen af anmodningen.

De udpegede myndigheder kan – via det centrale adgangspunkt – ifølge *artikel 5, stk. 1*, søge i VIS, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) adgangen til søgning skal være nødvendig for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger,
- b) adgangen til søgning skal være nødvendig i et specifikt tilfælde, og
- c) der skal være rimelig grund til at mene, at søgning i VIS-dataene vil bidrage væsentligt til forebyggelse, afsløring eller efterforskning af en af de pågældende strafbare handlinger.

Søgningen i VIS kan i medfør af *artikel 5, stk. 2*, kun ske ved hjælp af en række nærmere opregnede oplysninger, der udgør en del af de oplysninger, som findes i den pågældende persons ansøgningssag. Ansøgningssagen oprettes af den relevante visummyndighed ved modtagelse af en ansøgning om visum.

Der kan søges ved hjælp af en eller flere af følgende kategorier af oplysninger i VIS:

- a) efternavn, fødenavn (tidligere efternavn(e)), fornavn(e), køn, fødselsdato, fødested og fødeland,
- b) nuværende nationalitet og nationalitet ved fødslen,
- c) rejsedokumentets type og nummer, den myndighed, som har udstedt det, og udstedelses- og udløbsdato,
- d) vigtigste bestemmelsesland og det planlagte opholds varighed,
- e) rejsens formål,
- f) planlagt ankomst- og afrejsedato,
- g) planlagt første indrejssted eller transitroute,
- h) opholdssted,
- i) fingeraftryk,
- j) visumtype og visummærkatens nummer og
- k) oplysninger om den person, der har inviteret, og/eller som er forpligtet til at dække leveomkostningerne under opholdet.

Efter *artikel 5, stk. 3*, gives der i tilfælde af et "hit" efter ovennævnte søgning adgang til alle de (øvrige) nævnte kategorier af oplysninger samt til:

- a) alle andre oplysninger på ansøgningsskemaet,
- b) fotografier og
- c) de indlæste oplysninger om visa, som er udstedt, som der er givet afslag på, eller som er annulleret, inddraget eller forlænget.

5.2.2 Databeskyttelse og fortrolighed

Det følger af *artikel 8, stk. 1*, at behandling af personoplysninger, der i henhold til rådsafgørelsen er foretaget søgninger i, skal ske efter reglerne i afgørelsen og i øvrigt den nationale lovgivning i den søgende medlemsstat. Hver enkelt medlemsstat skal i den forbindelse sikre et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau i sin nationale lovgivning, som mindst svarer til det niveau, der følger af Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og – for de medlemsstater, som har ratificeret den – tillægsprotokollen af 8. november 2001 til nævnte konvention. Den enkelte medlemsstat skal endvidere tage hensyn til Europarådets Ministerudvalgs anbefaling R(87) 15 af 17. september 1987 om politiets brug af personoplysninger.

Personoplysninger, der fås fra VIS i henhold til afgørelsen, må efter *artikel 8, stk. 3*, kun behandles med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning og retsforfølgning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

Personoplysningerne kan endvidere ifølge *artikel 8, stk. 4*, som udgangspunkt ikke overføres eller stilles til rådighed for et tredjeland eller en international organisation. Dette kan imidlertid i særligt hastende tilfælde finde sted, hvis det sker:

- 1) udelukkende med det formål at forebygge og afsløre terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger,
- 2) på de betingelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, i rådsafgørelsen,
- 3) med samtykke fra den medlemsstat, der har indlæst dataene i VIS, og
- 4) i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den medlemsstat, der overfører dataene eller stiller dem til rådighed.

Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med national lovgivning sikre, at der føres registre over sådanne overførsler, og at disse på anmodning stilles til rådighed for nationale databeskyttelsesmyndigheder. Overførsel af oplysninger, der foretages af den medlemsstat, som indlæste oplysningerne i VIS, er underkastet den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.

Det følger af *artikel 8, stk. 5*, at det eller de kompetente organer, som i overensstemmelse med den nationale lovgivning har til opgave at føre tilsyn med behandlingen af personoplysninger hos de myndigheder, der er udpeget i henhold til denne afgørelse, overvåger lovligheden af behandlingen af personoplysninger efter denne afgørelse. Medlemsstaterne forpligtes til at sikre, at disse organer har tilstrækkelige midler til at udføre de opgaver, som overdrages til dem i henhold til denne afgørelse.

Artikel 8, stk. 6, fastsætter, at de nævnte organer skal sikre, at der mindst hvert fjerde år foretages en revision af behandlingen af personoplysninger i henhold til afgørelsen – hvor det er relevant i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder. Medlemsstaterne og Europol tillader i den sammenhæng i medfør af *artikel 8, stk. 7*, de nævnte kompetente organer at få de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver.

Før personale, som er ansat hos myndigheder med adgang til VIS, får tilladelse til at behandle oplysninger, der er lagret i VIS, forpligtes medlemsstaterne efter *artikel 8, stk. 8*, til at uddanne de pågældende i relevante datasikkerheds- og databeskyttelsesregler samt orientere dem om eventuelle sanktioner for overtrædelse heraf.

Om datasikkerhed foreskriver *artikel 9, stk. 1*, endvidere, at den ansvarlige medlemsstat garanterer oplysningernes sikkerhed under fremsendelsen til og ved modtagelsen hos de udpegede myndigheder. Endvidere følger det af *artikel 9, stk. 2*, at hver medlemsstat skal vedtage de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for de data, der skal hentes i VIS i henhold til denne afgørelse, og som derefter skal lagres, herunder bl.a. med henblik på at forhindre uautoriseret læsning, ændring eller sletning af indlæste personoplysninger (kontrol med lagring). Medlemsstaterne skal desuden sikre, at det er muligt at verificere og fastslå, hvilke oplysninger der er blevet hentet i VIS, hvornår, af hvem og til hvilket formål.

Oplysninger, der er hentet i VIS, må efter *artikel 13, stk. 1*, kun opbevares i nationale registre, når det er nødvendigt i konkrete tilfælde i overensstemmelse med de formål, der er fastsat i afgørelsen, og i overensstemmelse med de relevante retlige bestemmelser og ikke længere end nødvendigt i det konkrete tilfælde. Denne begrænsning berører dog efter *artikel 13, stk. 2*, ikke bestemmelserne i en medlemsstats nationale lovgivning om, at de udpegede myndigheder i de nationale registre kan indlæse oplysninger, som denne medlemsstat selv har indlæst i VIS i henhold til forordningen om visuminformationssystemet (VIS). Enhver anvendelse af oplysninger i strid med stk. 1 og 2 skal efter *artikel 13, stk. 3*, betragtes som misbrug efter bestemmelserne i den enkelte medlemsstats nationale lovgivning.

Artikel 16 drejer sig om registre og forpligter i *stk. 1* medlemsstaterne og Europol til at sikre, at alle behandlinger af oplysninger, som følger af adgangen til at søge i VIS efter afgørelsen, registreres for at kontrollere, om søgningen er tilladt, og om databehandlingen er lovlig, samt for at udøve egenkontrol og derved sikre en korrekt funktion af systemet, dataintegritet og sikkerhed. Disse registre skal bl.a. vise datoen og det nøjagtige tidspunkt for adgangen, det præcise formål med adgangen med henblik på søgning, herunder den pågældende form for terrorhandling eller anden alvorlig strafbar handling, samt angivelse af den embedsmand, der har foretaget søgningen, og den embedsmand, der har givet ordre til søgningen eller leveringen.

Artikel 16, stk. 2, bestemmer, at registre, som indeholder personoplysninger, kun må bruges til kontrol med lovligheden af behandlingen af oplysningerne i databeskyttelsesøjemed samt til at garantere oplysningernes sikkerhed. Kun registre, som indeholder oplysninger, der ikke er personoplysninger, må bruges til den overvågning og evaluering, som er omhandlet i afgørelsens artikel 17. I artikel 17 er der fastsat nærmere bestemmelser om kontrol med og evaluering af den måde, hvorpå VIS fungerer i forhold til bl.a. de formål, der søges varetaget med rådsafgørelsen, jf. pkt. 2.1 ovenfor.

Efter *artikel 16, stk. 3*, skal registrene beskyttes på passende måde mod uautoriseret adgang og misbrug og skal slettes efter en periode på et år efter udløbet af den lagringsperio-

de, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, i VIS-forordningen, medmindre de er nødvendige for de kontrolprocedurer, som i henhold til forordningens artikel 23, stk. 2, allerede er indledt.

5.2.3. Den registreredes rettigheder

I medfør af *artikel 14, stk. 1*, er en persons ret til indsigt i oplysninger om vedkommende selv, som er fundet i VIS i overensstemmelse med rådsafgørelsen, undergivet lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område denne ret gøres gældende.

Hvis den nationale lovgivning i en medlemsstat giver mulighed for indsigt, må den pågældende medlemsstat som følge af *artikel 14, stk. 3*, dog ikke videregive oplysninger, den ikke selv har indlæst i VIS i henhold til VIS-forordningen, medmindre den forinden har givet den medlemsstat, der har indlæst oplysningerne, lejlighed til at udtale sig herom.

Den registrerede skal efter *artikel 14, stk. 4*, endvidere nægtes indsigt i oplysningerne, hvis dette er nødvendigt for varetagelsen af en lovlig opgave i tilknytning til oplysningerne eller for beskyttelsen af tredjemands rettigheder og frihedsrettigheder.

Artikel 14, stk. 5, fastsætter en ret for enhver person til at få rettet oplysninger om sig selv, der er ukorrekte, eller få slettet oplysninger om sig selv, der lagres ulovligt. Hvis de myndigheder, som er udpegede i henhold til rådsafgørelsen, modtager en sådan anmodning, eller hvis de har andre oplysninger, der tyder på, at oplysninger, som er behandlet i VIS, er ukorrekte, forpligtes de til straks at underrette visummyndigheden i den medlemsstat, som har indlæst oplysningerne i VIS, der kontrollerer de pågældende oplysninger og om nødvendigt berigtiger eller sletter dem straks i henhold til artikel 24 i VIS-forordningen.

Den berørte person skal ifølge *artikel 14, stk. 6*, informeres snarest muligt og under ingen omstændigheder senere end 60 dage fra den dato, hvor vedkommende ansøger om indsigt, eller tidligere, hvis der er fastsat en kortere frist i national lovgivning. Vedkommende skal endvidere i overensstemmelse med *artikel 14, stk. 7*, informeres om udfaldet af udøvelsen af denne ret til rettelse eller sletning snarest muligt og under ingen omstændigheder senere end tre måneder fra den dato, hvor vedkommende ansøger om rettelse eller sletning af oplysninger, eller tidligere, hvis der er fastsat en kortere frist i national lovgivning.

I medfør af *artikel 14, stk. 8*, har enhver person ret til at anlægge sag ved eller indgive klage til de kompetente myndigheder eller domstole i den pågældende medlemsstat, som nægtede vedkommende ret til indsigt eller den ret til at få berigtiget eller slettet oplysninger om ham, som er omhandlet i artikel 14.

5.2.4. Ansvar og kontrol

Artikel 10, stk. 1, fastsætter, at enhver person eller medlemsstat, som har lidt skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er i strid med rådsafgørelsen, har ret til erstatning fra den medlemsstat, som er ansvarlig for skaden. Den pågældende medlemsstat fritages dog helt eller delvis for erstatningsansvar, hvis den kan bevise, at den ikke er skyld i den begivenhed, der medførte skaden.

Hvis en medlemsstats manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne afgørelse volder skade på VIS, holdes den pågældende medlemsstat ifølge *artikel 10, stk. 2*, ansvarlig for skaden, medmindre en anden medlemsstat ikke har truffet rimelige foranstaltninger til at forhindre skaden i at ske eller til at begrænse dens omfang. *Artikel 10, stk. 3*, præciserer, at sådanne skadeserstatningskrav mod en medlemsstat behandles efter den sagsøgte medlemsstats nationale ret.

Artikel 11 vedrører egenkontrol og forpligter medlemsstaterne til at sikre, at enhver myndighed, der har adgang til VIS-oplysninger, træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at overholde rådsafgørelsen, og i nødvendigt omfang samarbejder med de nationale tilsynsmyndigheder, som er omfattet af i artikel 8, stk. 5.

Medlemsstaterne skal i medfør af *artikel 12* træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at enhver brug af VIS-oplysninger, der strider mod bestemmelserne i afgørelsen, pålægges sanktioner, herunder administrative eller strafferetlige sanktioner, der er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning.

5.3. Gældende ret

5.3.1. Indledning

Visuminformationssystemet (VIS) er endnu ikke i drift, og der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat nærmere regler for danske myndigheders adgang til at søge i VIS.

Spørgsmålet om offentlige myndigheders behandling, herunder indsamling, af oplysninger er (navnlig) reguleret af de generelle regler i forvaltningsloven og persondataloven. Disse regler gælder ikke blot i forbindelse med traditionel forvaltningsvirksomhed, men også hvis behandlingen sker med henblik på f.eks. forebyggelse og efterforskning af strafbare forhold.

Forvaltningsloven gælder generelt for forvaltningsmyndigheders videregivelse af oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder, uanset hvordan videregivelsen sker, mens persondataloven gælder for behandling, herunder indsamling og videregivelse, af personoplysninger, som helt eller delvis foretages elektronisk, og for ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et (manuelt) register – f.eks. hvis personoplysninger systematiseres i et kartotek eller en fortegnelse.

Persondataloven gælder ikke for behandlinger, der udføres for politiets efterretningstjeneste, jf. lovens § 2, stk. 11. Loven finder således ikke anvendelse for politiets efterretningstjenestes behandling, herunder indsamling, registrering, intern brug og videregivelse af personoplysninger.

Da hovedindholdet i rådsafgørelsen som nævnt i pkt. 2.1 er, at de nationalt udpegede myndigheder skal have adgang til at søge i VIS, omtales nedenfor i første række den almindelige lovgivning om forvaltningsmyndigheders indsamling af oplysninger (pkt. 5.3.2). Herudover omtales lovgivning om indsigtret og sletning (pkt. 5.3.3) samt tilsyn (pkt. 5.3.4).

5.3.2. Indsamling af oplysninger

Adgangen for offentlige myndigheder til at søge efter og indhente oplysninger reguleres navnlig af forvaltningslovens § 32 og persondatalovens §§ 5-8.

Af forvaltningslovens § 32 fremgår, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, ikke i den forbindelse må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver. Bestemmelsen har til formål at præcisere, at offentligt ansatte, herunder ansatte i politiet, ikke må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke har betydning for det arbejde, som de udfører.

For så vidt angår oplysninger, der er omfattet af persondataloven, er der i persondatalovens § 5 fastsat en række grundlæggende principper for behandling af personoplysninger, herunder bl.a. at oplysninger skal behandles i overensstemmelse med god databehandlingsskik, og at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål.

Det afhænger derudover af oplysningernes karakter og formålet med behandlingen, hvilke regler myndighederne skal følge, når de i det enkelte tilfælde indsamler oplysninger.

Efter persondatalovens § 6 kan ikke-fortrolige oplysninger samt almindeligt fortrolige oplysninger bl.a. indsamles (behandles), hvis det er nødvendigt som led i myndighedsudøvelse, jf. § 6, stk. 1, nr. 6. Herudover kan ikke-fortrolige og almindeligt fortrolige oplysninger bl.a. indsamles (behandles), hvis det er nødvendigt for at varetage en berettiget interesse, der overstiger hensynet til den registrerede, jf. § 6, stk. 1, nr. 7. Den dataansvarlige myndighed skal vurdere konkret, om hensynet til de interesser, der skal begrunde behandlingen, overstiger den berørte persons interesse i, at oplysningerne ikke behandles.

Indsamling af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold er reguleret i persondatalovens §§ 7 og 8. De oplysninger, der omfattes af bestemmelsen i § 7, er oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold samt helbredsmæssige og seksuelle forhold. Lovens § 8 omfatter oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end dem, der er nævnt i § 7.

Uden den registreredes samtykke kan oplysninger om rent private forhold bl.a. indsamles (behandles), hvis dette er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, jf. § 7, stk. 2, nr. 4. Det antages, at bestemmelsen bl.a. omfatter forvaltningsmyndigheders behandling af oplysninger som led i myndighedsudøvelse, herunder f.eks. efterforskning af strafbare forhold.

Oplysninger om rent private forhold, der er omfattet af lovens § 8, kan bl.a. indsamles (behandles), hvis dette sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, som begrunder hemmeligholdelse, jf. § 8, stk. 2, nr. 2. Indsamling af disse oplysninger kan også ske, hvis det er nødvendigt for, at en offentlig myn-

dighed kan udføre sine opgaver, eller er påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, jf. § 8, stk. 2, nr. 3.

5.3.3. Indsigtsret og sletning

Der er fastsat regler i både offentlighedsloven, forvaltningsloven og persondataloven, som afhængigt af de nærmere omstændigheder kan give en person ret til indsigt i oplysninger om vedkommende. I det følgende redegøres kort for persondatalovens regler om indsigt samt om rettelse og sletning.

Efter persondatalovens § 31, stk. 1, har en person efter begæring – i det omfang der behandles oplysninger om den pågældende – ret til indsigt i en række oplysninger om vedkommende selv (egenaccess). Der skal således gives den pågældende meddelelse om,

- 1) hvilke oplysninger der behandles,
- 2) behandlingens formål,
- 3) kategorierne af modtagere af oplysningerne og
- 4) tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer.

Indsigtsretten gælder dog ifølge persondatalovens § 32 bl.a. ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private eller offentlige interesser, herunder bl.a. den offentlige sikkerhed eller forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning i straffesager, eller hvis der i øvrigt er grundlag for at gøre undtagelser fra indsigtsretten efter reglerne i offentlighedslovens § 2 samt §§ 7-11 og § 14.

Den dataansvarlige myndighed skal snarest besvare en begæring om indsigt i oplysninger. Er begæringen ikke besvaret inden 4 uger efter modtagelsen, skal den dataansvarlige myndighed underrette den pågældende om grunden hertil, samt om, hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge.

For så vidt angår rettelse og sletning af (urigtige) oplysninger, fremgår det af persondatalovens § 5, stk. 4, at behandling af oplysninger skal tilrettelægges således, at der foretages fornøden ajourføring af oplysningerne. Der skal endvidere foretages den fornødne kontrol for at sikre, at der ikke behandles urigtige eller vildledende oplysninger. Oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, skal snarest muligt slettes eller berigtiges.

Det bemærkes, at reglerne i persondatalovens §§ 35-37 om bl.a. ret til berigtigelse af urigtige oplysninger ikke finder anvendelse på behandlinger, der foretages for politi og anklagemyndighed inden for det strafferetlige område, jf. lovens § 2, stk. 4.

5.3.4. Tilsyn

Efter persondatalovens § 55 fører Datatilsynet, der består af et råd og et sekretariat, som udgangspunkt tilsyn med enhver behandling af oplysninger, der er omfattet af loven. Datatilsynet udøver efter lovens § 56 sine funktioner i fuld uafhængighed.

Datatilsynet påser endvidere ifølge persondatalovens § 58 af egen drift eller efter klage fra en registreret, at behandlingen finder sted i overensstemmelse med loven og regler udstedt i medfør af loven. Datatilsynet er desuden ansvarlig for at træffe en lang række afgørelser over for vedkommende myndighed efter loven.

Med hjemmel i persondatalovens § 62 kan Datatilsynet kræve enhver oplysning, der er af betydning for dets virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold falder ind under lovens bestemmelser.

Datatilsynet kan endvidere efter persondatalovens § 64 af egen drift eller efter anmodning fra en anden medlemsstat påse, at en behandling af oplysninger, som finder sted i Danmark, er lovlig, uanset at den pågældende behandling er undergivet en anden medlemsstats lovgivning.

For så vidt angår registrering og videregivelse af oplysninger, der foretages af Politiets Efterretningstjeneste, fører det såkaldte Wamberg-udvalg tilsyn hermed.

6. Danmarks stilling i forbindelse med gennemførelse af VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser i dansk ret

Forslagene til VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser er fremsat med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV (bestemmelser om visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed), artikel 62, nr. 2, litra b), nr. ii), og artikel 66.

Ifølge artikel 1 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, jf. dog protokollens artikel 4 om visse foranstaltninger vedrørende visum (foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, og foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa). Ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Det fremgår af præamblerne til VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser, at der er tale om retsakter til udbygning af Schengenreglerne.

Ifølge artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling kan Danmark inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse om et forslag til udbygning af Schengenreglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning.

Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er nævnt i artikel 1 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, samt Irland eller Det Forenede Kongerige,

hvis disse medlemsstater deltager i de pågældende samarbejdsområder. Irland og Det Forenede Kongerige deltager ikke i VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser.

Hvis Danmark beslutter ikke at gennemføre VIS-forordningen eller forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser, overvejer de øvrige Schengenlande, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes, jf. artikel 5, stk. 2, i protokollen om Danmarks stilling.

Regeringen agter at meddele Rådet, at Danmark ønsker at gennemføre VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser i dansk ret. Således fremsættes dette lovforslag med henblik på at sikre, at den danske lovgivning opfylder de krav, der følger af Danmarks tilslutning på mellemstatsligt grundlag til de nævnte forordninger.

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af udlændingeloven med henblik på at gennemføre VIS-forordningen, forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser og rådsafgørelsen om adgang til søgning i VIS for efterretningsmyndigheder og Europol i dansk ret. Lovforslaget indebærer endvidere, at integrationsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af fremtidige ændringer af VIS-forordningen eller vedtagelse af yderligere gennemførelsesforanstaltninger i EU, jf. den foreslåede ændring af udlændingelovens § 58 d. Fremtidige ændringer af VIS-forordningen eller vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger, som ikke kræver lovændringer, kan således gennemføres ved integrationsministerens fastlæggelse af nærmere regler herom.

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget samtidig sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, til, at justitsministeren på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union kan medvirke til rådsafgørelsen om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

7. Forholdet til Storbritannien og Irland

Hverken Det Forenede Kongerige (Storbritannien) eller Irland deltager i vedtagelsen af VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser, og forordningerne er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland, jf. herved artikel 1 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, som er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

8. Forholdet til øvrige EU-lande, der endnu ikke deltager i det praktiske Schengensamarbejde

Cypern, Bulgarien og Rumænien deltager endnu ikke i det praktiske Schengensamarbejde. VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser finder således først anvendelse i disse lande, når de bliver deltagere i det praktiske Schengensamarbejde.

9. Forholdet til Island, Norge og Schweiz

For så vidt angår Island og Norge fremgår det af præamblerne i VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser, at forordningerne udgør en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne som omhandlet i Rådets afgørelse af 17. maj 1999 om indgåelse af en aftale med Island og Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (Schengenassocieringsaftalen) (1999/439/EF).

Med hensyn til Schweiz fremgår det tilsvarende af præamblerne i VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser, at forordningerne udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne som omhandlet i Rådets afgørelse af 25. oktober 2004 om undertegnelse af en aftale om Schweiz' associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (2004/860/EF). Aftalen er endnu ikke trådt i kraft.

10. Integrationsministeriets overvejelser

Da VIS-forordningen udgør et samlet system til brug for indlæsning, anvendelse og videregivelse af oplysninger om visumansøgninger, har Integrationsministeriet fundet det mest hensigtsmæssigt, at VIS-forordningen gennemføres i dansk ret ved en henvisning i udlændingeloven til, at forordningens tekst gælder her i landet.

Det foreslås således, at VIS-forordningen gennemføres i dansk ret ved en henvisning til forordningen, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, om indsættelse af stk. 4 i udlændingelovens § 2 a. Det foreslås desuden, at integrationsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for VIS-forordningens gennemførelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 om henvisning til VIS-forordningen i udlændingelovens § 58 d, 1. pkt.

Det foreslås endvidere, at forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser gennemføres i dansk ret ved en henvisning til forordningen, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, om indsættelse af stk. 5 i udlændingelovens § 2 a, samt regler om, at private virksomheder kan varetage opgaver med modtagelse af visumansøgninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, om indsættelse af stk. 3, i udlændingelovens § 47.

Datatilsynet har i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget anført, at man anbefaler, at det i bemærkningerne til lovforslaget fremgår, hvorledes de enkelte bestemmelser i VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære forholder sig til persondataloven.

De nævnte forordninger overholder begge EU's persondatadirektiv (95/46/EF), som er gennemført i dansk ret ved persondataloven (lov nr. 429 af 31. maj 2000 med senere ændringer). Der er med lovforslaget ikke tiltænkt en indskrænkning af retsstillingen i forbindelse med behandlingen af personoplysninger efter persondataloven.

Visse bestemmelser i forordningerne giver den registrerede en bedre retsstilling end efter persondataloven. Denne bedre retsstilling vil gå forud for de generelle regler i persondatalo-

ven. Der henvises til persondatalovens § 2, stk. 1, hvoraf fremgår, at regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en bedre retsstilling, går forud for reglerne i persondataloven.

På baggrund af opfyldelsen af persondatadirektivet er det ikke fundet nødvendigt med en yderligere detaljeret beskrivelse af forholdet til persondataloven.

11. Justitsministeriets overvejelser

11.1. Det er Justitsministeriet opfattelse, at rådsafgørelsen om adgang til VIS kan opfyldes inden for rammerne af gældende dansk lovgivning. Dansk tilslutning til vedtagelsen af rådsafgørelsen nødvendiggør således ikke ændringer af lovgivningen. Der henvises i den forbindelse særligt til omtalen nedenfor under pkt. 11.2 af ministeriets overvejelser vedrørende rådsafgørelsens artikel 14.

I lyset af den sammenhæng, der er mellem rådsafgørelsen og forordningen om oprettelse af visuminformationssystemet, finder Justitsministeriet imidlertid, at det – på samme måde som i forhold til forordningen – bør fastsættes, at også rådsafgørelsen gælder her i landet.

På den baggrund foreslås det, at der i udlændingeloven indsættes en bestemmelse, hvorefter den nævnte rådsafgørelse gælder her i landet.

11.2. Som nævnt finder Justitsministeriet ikke, at den omhandlede rådsafgørelse nødvendiggør lovændringer. I det følgende omtales imidlertid ministeriets overvejelser vedrørende enkelte dele af rådsafgørelsen.

Justitsministeriet har således særligt overvejet, hvorvidt artikel 14 i rådsafgørelsen, der omhandler den registreredes rettigheder, kunne give anledning til ændringer af den eksisterende lovgivning. Artikel 14 vedrører ret til indsigt i oplysninger, som er fundet i VIS i overensstemmelse med rådsafgørelsen, samt rettelse og sletning af oplysninger, der opbevares i VIS.

11.2.1. Af artikel 14, stk. 1, fremgår det, at en persons ret til indsigt i oplysninger om vedkommende selv, som er fundet i VIS i overensstemmelse med rådsafgørelsen, er undergivet lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område denne ret gøres gældende.

Det vil derfor for Danmarks vedkommende være de (gældende) danske regler for en registreret persons ret til indsigt i oplysninger om sig selv, der finder anvendelse på anmodninger fremsat over for danske myndigheder, jf. herved navnlig persondatalovens kapitel 9 og offentlighedsloven for Politiets Efterretningstjenestes vedkommende. Artikel 14, stk. 1, nødvendiggør dermed ikke lovændringer.

Med hensyn til *artikel 14, stk. 4,* bemærkes, at pligten for vedkommende danske myndighed til at nægte den registrerede indsigt i oplysningerne, hvis dette er nødvendigt for varetagelsen af en lovlig opgave i tilknytning til oplysningerne eller for beskyttelsen af tredjemands rettigheder og frihedsrettigheder vil kunne opfyldes inden for rammerne af de undtagelser til

den registreredes indsigt, der følger af navnlig persondatalovens § 32 og offentlighedslovens undtagelsesbestemmelser for Politiets Efterretningstjenestes vedkommende.

Særligt for så vidt angår *artikel 14, stk. 6*, hvori der er fastsat en frist på 60 dage for besvarelse af en anmodning om indsigt, bemærker Justitsministeriet, at det følger af persondatalovens § 31, stk. 2, at forvaltningen, herunder politiet, i tilfælde af begæringer om indsigt i oplysninger, der behandles af den pågældende myndighed, skal besvare sådanne begæringer snarest. Er begæringen ikke besvaret inden 4 uger efter modtagelsen, skal den pågældende myndighed underrette vedkommende om grunden hertil, samt om, hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge. Aktindsigtsbegæringer efter offentlighedsloven skal endvidere afgøres snarest, og hvis der ikke er truffet afgørelse om en begæring inden 10 dage efter, at den er modtaget af vedkommende myndighed, skal ansøgeren underrettes om grunden hertil samt om, hvornår en afgørelse kan forventes at foreligge, jf. offentlighedslovens § 16, stk. 1 og 2.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at pligten efter *artikel 14, stk. 6*, til at besvare en anmodning om indsigt inden for 60 dage kan opfyldes inden for rammerne af persondatalovens § 31, stk. 2, og offentlighedslovens § 16, stk. 1 og 2, for Politiets Efterretningstjenestes vedkommende.

11.2.2. Efter artikel 14, stk. 5, har enhver person ret til at få rettet oplysninger om sig selv, der er ukorrekte, eller få slettet oplysninger om sig selv, der lagres ulovligt.

Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at rådsafgørelsen ikke indebærer en adgang for de nationale (politi)myndigheder til at ændre i VIS-oplysninger, idet adgangen til at indlæse, rette og slette de pågældende oplysninger som nævnt alene tilkommer de nationale visummyndigheder. Rigspolitiet vil derfor – i de tilfælde hvor de måtte modtage en anmodning om rettelse eller sletning – skulle tage kontakt til de relevante myndigheder i Danmark eller i en anden medlemsstat, der er ansvarlige for indlæsning af de pågældende oplysninger, med henblik på, at de pågældende myndigheder kan tage stilling til, om oplysningerne skal rettes eller slettes. Den omstændighed, at persondatalovens §§ 35-37 om bl.a. ret til berigtigelse ikke finder anvendelse på behandlinger, der foretages for politi og anklagemyndighed inden for det strafferetlige område, jf. lovens § 2, stk. 4, skaber derfor ikke på grund af rådsafgørelsens *artikel 14, stk. 5*, behov for lovændring.

I forlængelse heraf bemærkes, at bestemmelsen i *artikel 14, stk. 7*, der fastsætter en frist på tre måneder fra modtagelsen af anmodningen til at informere den berørte person om udfaldet af anmodningen, må forstås på den måde, at den fastsætter en ret for den pågældende person i forhold til den dataansvarlige – det vil sige den dataindlæsende – myndighed og ikke i forhold til de (politi)myndigheder, som er udpeget i henhold til rådsafgørelsen.

Det bemærkes, at *artikel 38* i forordningen om VIS ligeledes indeholder regler om visummyndighedernes behandling af anmodninger om berigtigelse af ukorrekte oplysninger. Det fremgår således bl.a. heraf, at den ansvarlige medlemsstat – det vil sige den medlemsstat, der har indlæst oplysningerne – inden en måned efter modtagelse af en anmodning om berigtigelse skal kontrollere, at oplysningerne er korrekte. Den pågældende medlemsstat skal endvidere straks bekræfte skriftligt over for vedkommende, at den har taget skridt til at berig-

tige eller slette de ukorrekte oplysninger. I det omfang medlemsstaten ikke finder, at oplysningerne er ukorrekte, skal den ligeledes straks underrette vedkommende herom samt forklare årsagerne hertil.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at de nævnte regler i forordningens artikel 38, hvorefter den pågældende person straks skal underrettes, i praksis må forventes at føre til, at underretning sker (senest) inden 3 måneder. I det omfang dette ikke må være tilfældet, vil den pågældende visummyndighed være forpligtet af 3-måneders fristen i rådsafgørelsens artikel 14, stk. 7.

11.2.3. Som nævnt udpeger hver enkelt medlemsstat efter rådsafgørelsens artikel 3, stk. 1, de myndigheder, som har tilladelse til at søge i VIS. Den enkelte medlemsstat skal endvidere efter artikel 3, stk. 3, udpege de(t) centrale adgangspunkt(er), hvorigennem adgangen til VIS finder sted.

Medlemsstaterne kan når som helst ændre udpegningen af såvel myndighederne efter artikel 3, stk. 1, som det centrale adgangspunkt efter artikel 3, stk. 3.

For Danmarks vedkommende agter Justitsministeriet at udpege Rigspolitiet både som myndighed efter artikel 3, stk. 1, og som centralt adgangspunkt efter artikel 3, stk. 3. Det vil eventuelt kunne komme på tale efterfølgende at ændre denne udpegning, herunder i form af udpegelse af yderligere myndigheder efter artikel 3, stk. 1.

Efter rådsafgørelsens artikel 8, stk. 5, skal det eller de kompetente organer, som i overensstemmelse med den nationale lovgivning har til opgave at føre tilsyn med behandlingen af personoplysninger hos de myndigheder, der er udpeget i henhold til denne afgørelse, overvåge lovligheden af behandlingen af personoplysninger efter rådsafgørelsen.

For Danmarks vedkommende vil Datatilsynet være den kompetente myndighed, idet Wamberg-udvalget – i overensstemmelse de almindelige regler herom – dog fører tilsyn med behandling af oplysninger, der efter rådsafgørelsen foretages af Politiets Efterretningstjeneste.

12. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

De økonomiske konsekvenser af forslaget om gennemførelse af forordning om visuminformationssystemet (VIS) på primært Udenrigsministeriets og Integrationsministeriets område er senest præsenteret for Finansudvalget i Akt 127 16/05 2007. De samlede økonomiske konsekvenser af udviklingen og implementeringen af VIS på i alt 236,3 mio. kr. er finansieret over tre aktstykker.

Fase I ved Akt. 72 15/12 2005, hvor Folketingets Finansudvalg bevilligede 30,0 mio. kr. Fase I er gennemført inden for budgettet.

Fase II ved Akt 156 01/06 2006, hvor Folketingets Finansudvalg bevilligede 83,5 mio. kr. Fase II er afsluttet i 2007 og inden for budgettet.

Fase III ved Akt 127 16/05 2007, hvor Folketingets Finansudvalg bevilligede 122,8 mio. kr. Fase III er under implementering. De bevillingsmæssige konsekvenser er indarbejdet på FFL2008. De på aktstykket afsatte reserver samt finansieringen af omkostninger til renter og afskrivninger fra 2009 og frem indarbejdes på FFL2009.

Danmark har for perioden 2007-2008 søgt EU's Grænsefond om tilskud til dækning af etableringsudgifter forbundet med implementeringen af VIS. Tilskuddet tilfalder statskassen som kompensation for de til Integrations- og Udenrigsministeriet afsatte bevillinger til renter og afskrivninger til VIS Fase III i 2007 og 2008. Udbetalingerne for 2007 og 2008 andrager henholdsvis ca. 0,7 mio. euro og ca. 0,6 mio. euro. Udbetalingen for 2009 og 2010 er endnu ikke fastlagt. Tilskuddene vil blive udbetalt til Integrationsministeriet og vil blive modregnet i den på § 18.11.79 opførte budgetregulering på 11,7 mio. kr. Da tilskuddet fra Grænsefonden ikke giver fuld dækning for udmøntningen af budgetreguleringen, nulstilles den ikke finansierede del på TB2008.

Gennemførelsen af VIS-forordningen indebærer endvidere et behov for mindre systemtilpasninger i forhold til det i Akt 127 16/05 2007 forudsatte. De økonomiske konsekvenser forbundet med disse tilpasninger forventes afholdt inden for de økonomiske rammer på aktstykket, herunder de på aktstykket afsatte reserver.

De økonomiske konsekvenser af Rigspolitiets integration til VIS, herunder særligt i forhold til eventuel førstelinjekontrol og fastlæggelse af kravene til kontrol på Færøerne og i Grønland, er ikke inkluderet i VIS Fase III, jf. ovenfor. Der igangsættes en arbejdsgangsanalyse, hvorefter der eventuelt fremsættes et fjerde aktstykke for Finansudvalget.

Udrulningen/opkoblingen af den centrale EU C-VIS til alle diplomatiske repræsentationer forventes påbegyndt medio 2009. Datatilsynet vil grundet udvidelsen af C-VIS have et øget behov for at foretage inspektioner bl.a. på danske ambassader og repræsentationer i udlandet. Hertil kommer behandlingen af eventuelle klagesager i forbindelse med de danske myndigheders behandling af oplysninger i VIS. Omkostningerne forventes at andrage 0,2 mio. kr. i 2009 fordelt med 0,1 mio. kr. på lønsum og 0,1 mio. kr. til drift. I 2010 og frem forventes omkostningerne at andrage 0,4 mio. kr. årligt fordelt med 0,2 mio. kr. på lønsum og 0,2 mio. kr. til drift. Finansiering af omkostningerne afklares i forbindelse med de årlige bevillingslove.

13. Erhvervsadministrative, erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser af lovforslaget og lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Det vurderes at antallet af visa der kan udstedes som bona fide-viseringer vil kunne øges, og at det dermed samlet bliver lettere for den enkelte at rejse til EU, specielt hvis denne person har rejst til EU-området tidligere.

14. Hørte myndigheder

Lovforslaget har været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Amnesty International, BARD – Board of Airline Representatives in Denmark, Beskæftigelsesministeriet, samtlige byretter, Børnerådet, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Europabevægelse, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Finansministeriet, Flygtningenævnet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Frederiksberg Kommune, Færøernes Landsstyre, Grønlands Landsstyre, Institut for Menneskerettigheder, Justitsministeriet, KL, Københavns Byret, Københavns Kommune, Landbrugsraadet, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Landsorganisationen i Danmark, Mellempfolkeligt Samvirke, Politiforbundet i Danmark, præsidenterne for Vestre og Østre Landsret, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, UNHCR og Ægteskab uden grænser.

15. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Der er bevilliget 236,3 mio. kr. til fase I-III i VIS-projektet.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Der vil være mindre administrativ lettelse ved udstedelser af visa.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Det vurderes, at antallet af visa, der kan udstedes som bona fide-viseringer, vil kunne øges, og at det dermed samlet bliver lettere for virksomhedsrepræsentanter m.v. at rejse til EU, specielt hvis den pågældende person har rejst til EU-området tidligere.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for	Det vurderes at antallet af visa der kan udstedes som bona fide viseringer vil kunne øges, og at det	Ingen

borgerne	dermed samlet bliver lettere for den enkelte at rejse til EU, specielt hvis denne person har rejst til EU-området tidligere.	
Forholdet til EU-retten	Se ovenfor pkt. 2-4.	

Bemærkninger til lovforslaget

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

På EU-ministerrådsmødet den 6. december 2007 blev det vedtaget, at 9 nye EU-lande påbegynder fuld anvendelse af Schengenreglerne pr. 21. december 2007. Det drejer sig om Estland, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Slovenien og Malta.

Med vedtagelsen ophæves den indre grænsekontrol fra den 21. december 2007 for sø- og landegrænser og fra 30. marts 2008 for luftgrænser.

Dette betyder, at de 9 lande fra den 21. december 2007 kan udstede visum med gyldighed for hele Schengenområdet, og at deres anmeldte opholdstilladelser vil være dokumenter, der giver tredjelandsstatsborgere ret til indrejse uden visum. De 9 nye lande bliver med andre ord stillet på samme måde som andre Schengenlande.

Som følge af dette foreslås en ændring af udlændingelovens § 2 a, stk. 2. Det er herefter alene Bulgarien, Cypern og Rumænien, der ikke anses for Schengenlande i forhold til de i § 2 a nævnte bestemmelser.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 4, indebærer, at bestemmelserne i forordningen om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) gælder i Danmark. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2 for en nærmere beskrivelse af VIS-forordningen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 5, gælder bestemmelserne i forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger i Danmark. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 4 for en nærmere beskrivelse af forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 6, indebærer, at rådsafgørelsen om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger gælder i Danmark. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 5 for en nærmere beskrivelse af indholdet af rådsafgørelsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 7, bemyndiges integrationsministeren til at fastsætte nærmere regler om optagelse af personfotografi og fingeraftryk i forbindelse med

en udlændings indgivelse af en ansøgning om visum til Danmark. Formålet med bestemmelsen er at skabe en udtrykkelig lovhjemmel for dette.

Til nr. 3

Efter den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 3, kan integrationsministeren efter aftale med udenrigsministeren fastsætte regler om, at private virksomheder på vegne af en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation kan varetage opgaver med modtagelse og registrering af ansøgninger om visum og opholds- og/eller arbejdstilladelser, herunder optage personfotografi og fingeraftryk, modtage gebyr for ansøgningen samt yde vejledning. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at muliggøre, at der kan indgås aftaler med private virksomheder om, at disse varetager den praktiske del i forbindelse med en visumansøgning eller en ansøgning om opholds- og/eller arbejdstilladelse, herunder optagelse af fotografi og fingeraftryk. Det fastslås, at kompetencen til at afgøre sagerne ikke kan delegeres til private samarbejdspartnere.

Til nr. 4

I overskriften til *kapitel 8 a* tilføjes "VIS-forordningen" med henblik på at tydeliggøre, at videregivelse af oplysninger også kan ske efter VIS-forordningen.

Til nr. 5

Efter den foreslåede tilføjelse til § 58 d, 1. pkt., bemyndiges integrationsministeren til at fastsætte nærmere regler til gennemførelse af VIS-forordningen. Bemyndigelsen vedrører ligeledes nærmere bestemmelser til gennemførelse af fremtidige ændringer af VIS-forordningen eller vedtagelse af yderligere gennemførelsesforanstaltninger. Fremtidige ændringer af VIS-forordningen eller vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger, som ikke kræver lovændringer, kan således gennemføres ved integrationsministerens fastlæggelse af nærmere regler herom.

Til § 2

Det foreslås, at lovens § 1, nr. 1 og 3, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Af hensyn til vedtagelsesproceduren i Europa-Parlamentet og Rådet foreslås det, at integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 1, nr. 2, 4 og 5.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Loven kan dog ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger. I den forbindelse vil loven kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland på den måde, at bestemmelserne i de EU-retsakter, der inkorporeres ved lovens § 1, nr. 2, vil kunne sættes i kraft helt eller delvist for Færøerne og Grønland.